

اگر ما قدرت را بگیریم!

قسمت هایی از سخنرانی منصور حکمت در کنگره سوم حزب کمونیست کارگری ایران که اکتبر ۲۰۰۰ برگزار شد. مترشه در انترناسیونال شماره ۴۸



فقط کمونیسم میتواند خوشبختی رفاه، صلح، آسایش و تمدن بیاورد

منصور حکمت

دارند مملکت را پای یک سناریو سیاه میبندند. شما اگر جنبشی درست کنید و بخواهید آخوند را سرکار نگه دارید، مردم بروی شما اسلحه میکشند، فکر میکنند میتوانند یک ذره از حقوق زن را بدهید و ساکتش کنید؟ شما فکر میکنید میتوانید در اختناق را فقط یک ذره باز کنید؟ نمیتوانید.

«بگذارید یک نکته را تاکید کنم. حزب کمونیست کارگری امید هر نوع گذار بدون خشونت در کشور است. تنها راه مسالمت آمیز، انسانی و بدون مشقت مردم ایران برای رسیدن به سعادت، حزب کمونیست کارگری است. اینهای دیگر که از مسالمت و عدم خشونت حرف میزنند

اول مهر، توازن قوایی دیگر



بهرام مدرسی

سه روز دیگر اول مهر است و بارگشایی مدارس و دانشگاهها. سران ریز و درشت رژیم اسلامی از وزارت ارشاد و وزارت آموزش و پرورش تا وابستگان به جبهه و بیفایده دوم خرداد، طی بیانیههایی "اخطار" داده اند و برای دانشجویان و دانش آموزان مبارز شاخ و شانه کشیده اند. یکی از آنها میگوید که فعالیت سیاسی در دانشگاهها و مدارس ممنوع است! دیگری میگوید که با حرکات



سیاست امر جوانان است

این گفتگو بر مبنای مصاحبه رادیو انترناسیونال با ثریا شهابی تهیه شده است. این مصاحبه شنبه ۱۴ سپتامبر پخش شد.

رادیوانترناسیونال: جوانان، تعطیلات مدارس و شروع مدارس همیشه برای رژیم مسئله بوده است. معمولا هنگامی که صحبت از تعطیلات مدارس میشود، تفریحات فوق العاده و داشتن ارتباطات بیشتر و داشتن اوقات فراغت به ذهن می رسد. آیا این در مورد جوانان در ایران هم

صدق می کند؟ **ثریا شهابی:** متأسفانه نه. جوان ایرانی وقتی از مدرسه و دانشگاه تعطیل میشود، تجدید قوا نمی کند. معمولا تعطیلی تابستان بچه ها و جوانان، وقتی است که آدم کارهای فوق برنامه صفحه ۳

صفحه ۶

یک خبر خوش

یکی از رهبران کمونیست در میان مردم ایران.

عبدالله دارابی

عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری،

در میان اجتماع مردم مریوان

به گرمی مورد استقبال قرار گرفت.



منصور حکمت نامگذاری شده بود با موفقیت به سرانجام رسید عبدالله دارابی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران و از چهره های محبوب و سرشناس مردم کردستان، روز ۲۳ شهریور ماه (۱۴ سپتامبر) بار دیگر در شهر مریوان حضور یافت و در حالیکه توسط حزب و صدها نفر از جوانان و مردم آزادیخواه

اطلاعیه دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران در این مورد را بخوانید. رهبران کمونیست در میان مردم عبدالله دارابی عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری در اجتماع بزرگی در شهر مریوان سخنرانی کرد این حرکت سیاسی که به اسم

کنفرانس اول کودکان

برگزار شد

صفحه ۶

جنبش آزادی

زندانی سیاسی،

براه افتاد! صفحه ۶

پیام به دانش آموزان

و دانشجویان

صفحه ۶

آزادی، برابری حکومت کارگری!

اگر ما قدرت ... از صفحه ۸

را ببینند. هیچ دیوار آهنینی دور آن کشور نمیکنیم. دهن هیچ کسی را نمیبندیم. بیایند حرف بزنند، گزارش تهیه کنند. بیایند جاسوسی کنند. هرکس از آنجا رد میشود میتواند در انتخابات های ما شرکت کند، «شورا است، برو تو و حرفت را بزن»، نمونه اش را اینجا در همین کنگره دارید میبینید. حقه کردن چنین کشوری برایشان ساده نخواهد بود. این دیگر عراق و صربستان نیست. این یک کشور آزاد است، اینجا تمدن پیروز شده، اینجا بشریت پیروز شده. بشریت مترقی در خود اروپا و آمریکا به دفاع ازش بر خواهند خواست. قدرت های بورژوازی حتما سعی شان را میکنند، اما همانقدر فلج اند در مقابل حکومت ما و حتی بیشتر که در مقابل بلشویکها فلج بودند. مجبورند اذعان کنند این حکومت محرومین ست و این حکومت متمن آدمهایی است که آزادی میخواهند.»

آیا نفر بعدی باید از اول تمرین دمکراسی بکند؟ آزادی عینی است، آزادی یک مقوله عینی است که باید گرفت و نگهداشت و فقط کسی میتواند بگیرد و نگهدارند که در آن ذینفع باشد. کسی که دارد حقیقت را میگوید در نتیجه آزادی را به نفع خودش میداند. کسی که میگوید بیایید برویم پیش مردم حرفمان را بزنیم ببینیم با کی هستند و بعد در شوراها ایمان رای میدهیم، بگذاریم خود مردم حرفشان را بزنند، نه اینکه یک پالمان الکی، ...»

«اگر کسی دنبال یک سناریو سفید، یک سناریو انسانی برای تغییر در جامعه است، باید با ما بیاید، باید با ما بورژوازی اصلاح طلب نداریم، بورژوازی خوش قلب نداریم، بورژوازی متمن نداریم، نمیتوانیم داشته باشیم چون تمدنش به اندازه کلفتی کیف پولش معنی دارد، اگر سود نبرد میزند. و شما

حق دارد به هر چیزی که میخواهد بد بگوید و شما حق ندارید تحریک بشوید، حق ندارید جنجال کنید، حق ندارید فتوا بدهید. حق ندارید فتوا بدهید. حتی اگر من به خدا بد بگویم. این جریانی است که دارد آزادی میآورد، این جریانی است که میتواند از آن دفاع کند و این جریان میدانند آزادی از حرفهای نیم پز در مورد نیات خیر در نیاید، از قدرت سیاسی طبقه ای در می آید که آزادی به نفعش است و میتواند از آن دفاع کند. میفرمایند «بیانیم همگی یاد بگیریم و تمرین کنیم که دمکرات باشیم!» کجای دنیا اینطوری آزادی آمده؟ یک جنبش و حزب انقلابی آمده و قدرت را گرفته، دست کلیسا و دست سلطنت را قطع کرده و مردم آزاد شده اند. «تمرین دمکراسی!» فرض کنیم من «تمرین دمکراسی کردم، وقتی تقریباً داشتم حاضر میشدم بیمار شدم و فوت کردم.

جنبش آزادی زندانی سیاسی، براه افتاد!

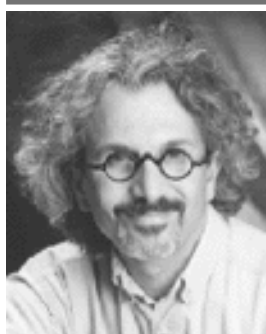
از این مبارزه باید حمایت کرد این مبارزه را باید گسترش داد

رژیم آغاز میشود. زود خورد شروع میشود و صدای تیراندازی به گوش میرسید. دو شنبه ۲۵ شهریور ساعت هشت و نیم صبح مردم مبارز مهاباد در دفاع از زندانیان به محل زندان میروند و به مزدوران مستقر در زندان رژیم تعرض میکنند. نیروهای انتظامی جهت کمک به مامورین مسلح رژیم به محل می‌رسند و تا لحظه دریافت خبر در جریان این اتفاقات یک نفر از مردم معترض کشته و ۴ نفر زخمی شده‌اند. در حال حاضر نیروهای انتظامی اطراف زندان مهاباد را در کنترل دارند و مانع آمد و رفت به این منطقه هستند.

منبع: کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران یکشنبه ۲۴ شهریور (۱۵ سپتامبر) زندانیان شهر مهاباد دست به شورش زدند. ماجرا از این قرار است که روز یکشنبه مزدوران رژیم در زندان شهر دست به شکنجه و شلاق زدن مردمی میزنند که در اعتراضات هفته اخیر در این شهر دستگیر شده‌اند. سرکوبگران برای ایجاد وحشت هر چه بیشتر این عمل جنایتکارانه را در جلو چشم کلیه زندانیان انجام میدهند. زندانیان به این وحشیگری اعتراض کرده و درگیری با مامورین و شکنجه‌گران

یك خیر ... از صفحه ۸

فراگرفت. با پخش خبر در شهر، تجمعات متعددی از مردمی با روحیه سرشار از دلگرمی و امید به پیروزی مبارزه آزادیخواهانه برای سرنگونی جمهوری اسلامی در کوچه های مختلف شهر برپا شد که تا حوالی صبح ادامه یافت. روز بعد در سراسر شهر صحبت از حضور عبدالله دارابی بود. مردم به هم تریک گفتند و سرعت خبر را به شهرهای دیگر کردستان و ایران رساندند. نشریات، نوارهای سخنرانی و کتب حزبی زیادی در جریان این سخنرانی در سطح شهر توزیع شد و تعداد زیادی از جوانان، زنان و مردان آزادیخواه خواهان پیوستن و همکاری با حزب کمونیست کارگری شدند. حضور مجدد و علنی یکی از اعضای رهبری حزب کمونیست کارگری در میان مردم شهر مریوان، تاثیر عمیقی در تحکیم رابطه و نفوذ حزب در میان مردم آزادیخواه بجای گذاشت. دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران از عبدالله دارابی، تشکیلات کردستان حزب، و همه رفقائی که در انجام این اقدام مهم شرکت داشتند بخاطر جسارت، کاردانی و اقدام بسیار ارزشمند آنان، و همینطور از جوانان و مردم مریوان بخاطر استقبال وسیع و محافظت از عبدالله دارابی عمیقاً قدردانی میکنند. دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران ۲۴ شهریور ۱۳۸۱، ۱۵ سپتامبر



برای
یک دنیای بهتر
برنامه‌ای
از علی جوادی
در تلویزیون "کانال ۱"
از طریق ماهواره،

بدر آمریکای شمالی، اروپا و ایران

هر هفته، سه‌شنبه‌ها
اروپای مرکزی: ۶ بعدازظهر لس‌آنجلس: ۹ صبح
email: Ali_Javadi@yahoo.com
Fax: 001-208-246-4221

اطلاعیه در مورد
تغییر ساعت
پخش رادیو
انترناسیونال

بعلت تغییر ساعت در ایران، رادیو انترناسیونال از روز یکشنبه اول مهر (۲۳ سپتامبر) تا روز شنبه ۴ آبان (۲۶ اکتبر) بجای ساعت ۹ تا ۹/۴۵ از ساعت ۸ تا ۸/۴۵ پخش میشود. طول موج رادیو انترناسیونال کماکان همان ۳۱ متر برابر با ۹۹۴۰ کیلو هرتز میباشد.

سیاست امروز... از صفحه ۸

اش را می کند! دوره خستگی درکردن و دوره تجدید قوا است. اما در ایران اینطور نیست. حکومت امکانی برای بچه ها فراهم نمی کند که بتوانند تفریح کنند و مسافرت کنند. حتی اگر امکانی هم باشد بخش خیلی محدودی از بچه ها و جوانان جامعه، که امکان مالی اش را دارند، میتوانند در آن فضای محدود از آن بهرمنند شوند و مثلا جایی بروند یا سفری بکنند و به نوعی راهی برای تجدید قوا پیدا کنند. نه رژیم امکانی فراهم نمی کند. حکومت اسلامی فضایی بوجود آورده است که جوان توتیش نمی تواند نفس آزادانه بکشد، چه برسد به اینکه بتواند برنامه های فوق برنامه تفریحی داشته باشند. شاید بتوان گفت که ایران یکی از بدترین جاهایی است که هیچ امکان و روزنه ای برای یک زندگی شاد و پرتحرک جوانان باز نمی گذارد.

آورد. اینها همه در حد صحبت بود. خودشان هم می دانند که کمترین آزادی واقعی که به جوانان بدهند حکومتشان متلاشی میشود. **رادیو انترناسیونال:** در مورد مسئله باز شدن مدارس و خوف رژیم صحبت کردید. جوانان چه باید بکنند؟ طبعاً رژیم در مقابل خواست های جوانان و تشکل های آنها می ایستد و سعی می کند یک فضای پلیسی بوجود آورد. بنظر شما جوانان چه کار میتوانند بکنند؟ **ثریا شهابی:** بر متن همین دل نگرانی های رژیم در مورد باز شدن مدارس، یکی از سردمداران رژیم صحبت کرده است. و گفته که جوانان میتوانند فعالیت صنفی بکنند! اما نمی توانند فعالیت سیاسی انجام دهند! اینهم یکی از عقب نشینی هایی است که کرده اند. سیاست امر جوانان است. همیشه همینطور بوده است. در مورد آینده بهتر حرف زدن امر جوانان است. در

ایران و کشورهای حفقان زده هر موضوع صنفی مستقما به سیاست ربط دارد. سران رژیم و جوانان هم خوب این را میدانند. بطور واقعی هر فعالیت صنفی جوانان یک مبارزه و فعالیت سیاسی آنها است. از اعتراض به بدی کیفیت آموزش بگیرد تا تعداد زیاد شاگرد در کلاس و تا غذا و نحوه برگزاری امتحانات همه موضوعاتی سیاسی اند. دانش آموزان و دانشجوی وسط میدان سیاست اند! این را رژیم می داند. اینکه امروز عقب می نشینند و میگویند نوع فعالیت «صنفی» را تحمل می کنند، تغییری در این واقعیت نمی دهد. اما باید از این عقب نشینی استفاده کرد. باز شدن مدارس فرصت خوبی است. با باز شدن مدرسه ها و دانشگاهها، دانش آموزان و دانشجویان همدیگر را می بینند. امکانات خیلی وسیعی دارند که بتوانند نهادها و تشکل ها و سازمان هایشان را سر هر

ادامه در شماره بعد

اول مهر... از صفحه ۸

- محیط دانشگاهها و مدارس شدت متشنج هستند!
- محافل و گروههای دانشجویی و دانش آموزی متعددی وجود دارند که کار "گروه" و "انجمن" سازی این جناح یا آن جناح را خراب کرده اند!
- سرنوشتی طلبی در محیطهای تحصیلی بیداد میکند!
این اعترافات اما واقعیتی تاره نیستند. به یمن وجود این واقعیات است که مدام اخطار میدهند و هشدار. برای ما دانشجویان و دانش آموزانی که لحظه به لحظه با این رژیم اسلامی و طرفدارانش از هر دو جناح درگیر بودیم، اعتراف سران رژیم به این حقایق بازگوکننده واقعیتی است که ما جوانان بیش از هر کس در بوجود آوردنش سهمیم بودیم. آنچه که اما در لابلای این اعترافات جالب و قابل توجه هستند، اعلام توازن قوای معین و دیگری است. اعلام این است که بگیر و ببندهای دوره تعطیلات تابستانی که قرار بود جوانان را بترساند، کاری از پیش نبرده است. اعتراف به این امر است که ماشین سرکوب رژیم از کار افتاده است. اعتراف به این امر است که "کلاه کچها" و تمام خیل لپنهای حزباللهی و لباس شخصیها دیگر "تبغ شان نمی برد"! اینها اگر میتوانستند کسی را بترسانند؟ اگر میتوانستند محیط سیاسی باب طبع این یا

آن جناح رژیم را بوجود آورند؟ دیگر احتیاجی به شاخ و شانه کشیدن نبود! درست به دلیل اینکه این ماشین سرکوب دیگر نمیتواند سرکوب کند است که مجبورند اطلاعاتی بدهند و شاخ و شانه بکشند. اگر این کار را هم نکنند که دیگر وجود رژیمشان معنی نخواهد داشت!
این یعنی توازن قوایی دیگر، به چند دلیل:
۱- دوره انجمنها و سازمانها و جبهه های دوم خردادی تمام شده است، بجز تعداد معدودی که نفعی در ماندن این رژیم اسلامی دارند کسی برایشان تره هم خرد نمیکند. اینها که قرار بود کنترل اوضاع را در دست داشته باشند، خودشان محتاج کسی هستند که اوضاع را برایشان کنترل کند.
۲- دوره سرنوشتی طلبی است. دیگر حرفی از "لوتر" و "اصلاح طلبی" و "جامعه مدنی" نیست. همه میدانند که کوچکترین بهبودی در زندگی، مساوی است با ضرورت پائین کشیدن این حکومت سیاه اسلامی.
۳- این سرنوشتی طلبی امروز رنگ کمونیستی دارد. بهر مناسبتی از رشد کمونیسم و سکولاریسم و سوسیالیسم حرف میزنند. حضور و نفوذ جریان و حزب کمونیسم کارگری را دیگر هیچکدامشان نمیتوانند انکار کنند.
۴- فضای عمومی جامعه شدت سیاسی است. تظاهراتهای معلمان و کارگران، اعتراضات هرروزه

مردم شهرهای مختلف و مردم محلات حاشیای، حضور مستقیم رهبران حزب کمونیست کارگری در شهر مریوان و سخنرانی علنی آنها برای مردم، تنها نمونه های کوچکی از عمق نفوذ «سیاست» در زندگی روزمره مردم است.
۵- دستگاه سرکوب رژیم توان سرکوب میلیونی را ندارد. به فکر نجات جان خودشان از دست انتقام مردم هستند. پولهایشان را به خارج منتقل میکنند و خیلی هایشان «سوراخ موشی» برای آیندهای نزدیک رزرو کرده اند. این توازن قوای جدید وظایف جدیدی را در دستور ما قرار میدهد. وظایفی که باید مسایل امروز را جواب و کار فرادیمان را تضمین کنند.
برای پیشبرد مبارزه مان باید متشکلتر از آنچه که تاکنون بودیم عمل کنیم. محافل و تشکلهایی که فی الحال موجودند دیگر جوابگوی مبارزه متشکل و هماهنگ میلیونها دانشجو و دانش آموز نیستند. برای یک مبارزه متحد، متشکل و هماهنگ باید با حزب و سازمانی کار کرد که این هماهنگی، اتحاد و مبارزه هدفمند را برای رسیدن به اهدافمان تضمین میکنند. این سازمان و حزب موجود است. حزب کمونیست کارگری ایران و سازمان جوانان کمونیست، سازمان و حزب همه جوانانی هستند که خواهان مبارزه ای قاطع، متحد و متشکل برای ایجاد جهانی بدور از اسلام و زن

ستیزی و سرکوب هستند. باید به این حزب و این سازمان پیوست. واحدهای سازمان جوانان کمونیست را در هر کجا که هستید تشکیل دهید. از طریق این سازمان میتوانیم خواسته هایمان را در سطحی سراسری طرح و مبارزه متحدی را برای به سرانجام رساندن آنها آغاز کنیم.
باید فشار بر گروهها و محافل رژیم از هر دو جناح آن را افزایش دهیم. این یعنی محیط مدارس و دانشگاههایمان را در دست خود بگیریم. دانشگاه باید محیطی برای جدل سیاسی و طرح خواسته های مردم باشد نه محیطی برای مزخرفات امامان جمعه و یا گروههایی که تنها از صدقه سر وجود دیکتاتوری اسلامی زنداند. دانشگاهها را باید به تریبون آزاد مردمی که نه زن ستیزند، نه دولت اسلامی میخواهند، نه زندانی سیاسی میخواهند و نه قوانین و مقررات قرون وسطایی رژیم اسلامی را دیگر تحمل میکنند تبدیل کرد. دانشگاهها باید تریبونی برای دفاع از مبارزات کارگران و کارمندان و معلمین باشند. دانشگاهها باید محلی برای دفاع از آزادی زندانیان سیاسی باشند و تمام این "بایدها" تنها در گرو این است که ما محیط دانشگاهها را به دست خود بگیریم که قدم اول آن رسوا کردن هر چه بیشتر وابستگان رژیم است.
باید شعار نویسی در محیط

تحصیلمان را گسترش دهیم. نفس شعار نویسی اعلام توازن قوای دیگری به رژیم و به همه کسانی است که شعارهای ما را می میخوانند. شعار یعنی اعلام علنی خواسته توده ای و سراسری، یعنی دعوت به مبارزه متحد برای رسیدن به این خواسته ها. در و دیوار مدارس و دانشگاههایمان را با شعارهایی مانند: "آزادی زندانی سیاسی"، "برابری بی قید و شرط زنان و مردان"، "دست مذهب از زندگی ما کوتاه"، "مرگ بر جمهوری اسلامی"، "زنده باد جمهوری سوسیالیستی" پر کنیم.
باید با دستگاه سرکوب رژیم شدت برخورد کرد. نباید گذاشت که حتی به کسی "چپ" نگاه کنند. هر دستگیری باید برابر باشد با اعتراضات و اعتصابات ما. باید خودمان را برای تحصن و اعتصاب برای رسیدن به خواسته هایمان آماده کنیم. با هر اعتراض و تحصن ما، مردمی که با ما هم دردند، مادران و پدرانمان، به حمایت از ما بر خواهند خواست.
اول مهر ۱۳۸۱ باید اعلام سر آغاز دور جدیدی در مبارزات ما باشد.
میلیونها جوان در ایران سزاوار زندگی دیگری هستند. زندگی که لایق انسان امروزی است، زندگی که با ذراهی از وجود این رژیم اسلامی خوانایی ندارد. برای ساختن چنین زندگی به استقبال اول مهر برویم.

کنفرانس اول کودکان برگزار شد



و آن را بعنوان کنفرانس های سالانه بنا نهادیم. با وجود تحمل ضایعه بزرگ درگذشت منصور حکمت و علیرغم فشرده‌گی بیش از حد وقت و انرژی، به همت زحمات تعداد بیشماری از دست‌درآوران حقوق کودکان، کنفرانسی پربار و پر دستاورد را برگزار کردیم. به ضمیمه این اطلاعیه، گزارشی از برنامه های

چیز ما را به طرف عقب انداختن کنفرانس و برگزاری آن در شرایط آماده تری سوق می داد! در مورد امکان عقب افتادن آن صحبت کردیم! اما علاقه همگان بر این بود که کنفرانس را با هر درجه آمادگی و تدارکات که می‌توانستیم برگزار کنیم. همه دست‌درآوران منصور حکمت در «اول کودکان» و سایر کمپین ها و سازمانهایی دیگر، میخواستند تا با برگزاری این کنفرانس، تعلق و تعهدشان به ادامه راه او در دفاع از حقوق کودکان را در عمل انجام دهند. پس کار چند ماه را در «یکی دو هفته» انجام دادیم. اولین کنفرانس Children First را بیاد منصور حکمت برگزار کردیم

در میان سازمانهای غیردولتی مدافع حقوق کودک و مدافع حقوق بشر، براه انداختن. داوطلب و علاقمند برای شرکت در کنفرانسی در مورد «آینده و آزادی کودکان» بسیار بود. دهها نامه و تقاضا برای شرکت در این کنفرانس از آمریکا و اروپا و افریقا و آسیا دریافت کردیم که خواهان سهم گذاری در این کنفرانس بودند. مناسفانه مقدمات برگزاری این کنفرانس مصادف شد با درگذشت مبتکر آن، منصور حکمت و مصادف شد با برنامه های ما در بزرگداشت او! امیدوار بودیم که منصور حکمت بتواند در اولین کنفرانس Children First شرکت و کنفرانس را افتتاح کند. همه

«کودکان اول چراو چگونه!». کنفرانس بین المللی Children First در مورد «آینده و آزادی کودکان» هفت و هشت سپتامبر در استکهلم سوئد، برگزار شد. هفتم و هشتم سپتامبر، استکهلم مهمان دو روز کنفرانس پربار و پر دستاوردی در مورد کودکان بود. مجموعه ای از سخنرانی های غنی در مورد وضعیت کودکان در جهان، نمایش فیلم، اسلاید، عکس و کتاب و پرشور و اطلاعات در مورد وضعیت کودکان در سراسر جهان، و مصوبات آن، این کنفرانس را به یک کنفرانس مهم تبدیل کرد. تنها خبر برگزاری چنین کنفرانسی، موجی از حمایت در سرتاسر جهان

* گزارش کنفرانس را میتوانید روی سایت اینترنتی WWW.rowzane.com بخوانید.

کنفرانس را که توسط فریده آرمان گزارشگر کنفرانس، تهیه شده است، میخوانید. **از طرف اول کودکان ثریا شهابی**

پیام به دانش آموزان و دانشجویان

حجابها و لغو جداسازیها، و سال پایان دادن به عنتر بازی تحکیم وحدت و انجمنهای اسلامی تبدیل کنیم. سال جدید میتواند سال متشکل شدن بخش چپ و آزادیخواه، سال ایجاد نهادها، انجمن ها، نشریات و سازمانهای دانشجویی رادیکال و کمونیست باشد. حزب کمونیست کارگری ایران ۲۸ شهریور ۱۳۸۱، ۱۹ سپتامبر

درهم کوبیدن جمهوری اسلامی تشدید شده است. دانشگاه و مدرسه میتواند باز هم به سنگر مهم پیشروی مردم، به سنگر مهم سکولاریسم، آزادیخواهی و کمونیسم و به یک سنگر قدرتمند سرنگونی جمهوری اسلامی تبدیل شود. سال جاری را به سال جارو کردن مذهب از مدارس و دانشگاهها، سال طرد دروس مذهبی و کنار زدن

اعتراضی قدرتمند خود را نجات دهند. بساط آنها اما امروز در هم ریخته است. سیاست ارباب کارآئی اش را از دست داده است، انجمن های اسلامی منزوی و متلاشی شده اند و جنبش فرهنگی جدیدی در میان دختران و پسران دانش آموز و دانشجو، جنبشی مدرن و سکولار، آزادیخواه و رادیکال، بار دیگر از مدارس و دانشگاهها سر بلند کرده است و روی آوری به چپ و کمونیسم و اشاعه ادبیات مارکسیستی به یک مشخصه آشکار این مراکز تبدیل شده است. در چنین فضائی بازگشائی مدارس و دانشگاهها موجب وحشت سران جمهوری اسلامی شده است. دانش آموزان و دانشجویان عزیز! بازگشائی مدارس و دانشگاهها در سال جاری با دوره پر تحول سیاسی همراه شده است. نبرد برای

کمونیست و مخالفین حکومت در دانشگاهها بوده است. تاریخ کشتار معلمان و استادان کمونیست و آزادیخواه و تصفیه خونین دانشگاهها و مدارس از آنها بوده است. و همه اینها برای خلاصی از کمونیسم و آزادیخواهی کافی نبود. با شورش و بنی صدر انقلاب فرهنگی کردند و در دانشگاهها را تماما بستند، رعب و وحشت را در کل جامعه حاکم کردند و آنگاه نظام آموزشی را به جاهل ترین بخش جامعه سپردند و یکی از سنگرهای آشکار آزادیخواهی را به دست انجمن های مرتجع اسلامی دادند تا بعنوان یک باند سیاه و جاسوس، بعنوان گله حزب الله و پاسداران نهی از منکر، قدر قدرتی حکومت اسلامی را حفظ کنند و برای چند سال از کابوس کمونیسم و جنبش

دانش آموزان و دانشجویان عزیز! تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ تعرض اسلامی به مدارس و دانشگاهها و حاکم کردن جهل و خرافه و فضای سیاه مذهب، دشمنی آشکار با دانش و آگاهی و جایگزینی دروس علمی با بساط قرآن و روضه خوانی بوده است. تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ کوبیدن آزادی فکر و اندیشه، تاریخ تحمیل آپارتاید جنسی و جداسازی دختر و پسر و قطع روابط انسانی میان آنها، تعطیل ورزش و تفریح و جایگزینی آن با جشن ضدانسانی تکلیف بوده است. تاریخ استقرار جمهوری اسلامی، تاریخ قلع و قمع جنبش اعتراضی دانشجویی و یکی از بزرگترین سرکوبهای سیاسی، کشتن و به خاک و خون کشیدن دانشجویان



سایت بنیاد منصور حکمت به سرپرستی خسرو داور آغاز به کار کرد

www.m-hekmat.com

تلفنهای تماس با دبیران سازمان جوانان کمونیست:

0045-51802610	شیوا فرهنگند	دانمارک:
0044 776 110 66 83	سرور ملانکه	انگلستان:
00491711547661	امید چوری	آلمان:
0046 70 48 68 647	مریم طاهری	سوئد:
001 416 69 80 358	مهدی شهابی	کانادا:
0049 172 2957603		ترکیه:
0049 174 944 02 01	بهرام مدرسی	دبیر کمیته مرکزی

www.rowzane.com
www.hambastegi.org
www.medusa2000.com
www.childrenfirstinternational.org

از این سایت ها دیدن کنید:

جوانان کمونیست

نشریه سازمان جوانان حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: ثریا شهابی
shahabi_99@yahoo.com

Tel: 001-416 434 15 45
Fax :001- 781 735 83 59
E-Mail : shahabi_99@yahoo.com
javanane-komunist@web.de
www.jawanan.org

Address: Jawanan
Postfach 62 05 15
10795 Berlin/
Germany

به سازمان جوانان کمونیست پیوندید!